

bratstvo

správy z diaspóry a svätej zeme

November-December 2003 / Chešvan-Kislev 5764

vydané organizáciou Chevra

NOVÁ VLNA TERORIZMU?

NENÁVIŠŤ PO CELOM SVETE

FAKTY Z HISTÓRIE IZRAELA

Slovo na úvod

Mesačné správy z Izraela

Múr modlitieb

Vzdelávanie

Ponuka publikácií

strana 2

strana 3

strana 23

strana 31

strana 34

SLOVO NA ÚVOD

Milí bratia a sestry v Kristu,

počas novembra tohto roku sme zažili niekoľko nepríjemností, ktorí nám sťažili našu prácu. Náš brat Daniel, krátko po návrate z Ukrajiny, dostal žľzníkový záchvat, na čo bol operovaný a bol dlhší čas práceneschopný. V tom istom čase bola aj jedna sestra z nášho zboru v Žiline tiež operovaná na žľzník. Je zrejmé, že služba pre nášho Pána si vyžaduje oddanosť a vernosť i vo chvíľach, ktoré nie sú príjemné a ktoré zasiahnu človeka na celý život. *„Lebo teraz vidíme v zrkadle, v záhade, ale potom tvárou v tvár; teraz poznávam z čiastky, ale potom poznám dokonale tak, ako aj som poznaný. A teraz zostáva viera, nádej a láska, to troje, ale najväčšia z nich je láska.“ (1 Kor. 13:12-13).* A preto chválime Boha Otca nášho Pána Ježiša Krista za Jeho milosť, pretože *„vieme, že tým, ktorí milujú Boha, všetko spolu pôsobí na dobré, tým, ktorí sú povolani podľa preduloženia.“ (Rim. 8:28)*

Chcel by som vás požiadať, aby ste nám napísali vaše príbehy, ktoré ste v tomto roku zažili na modlitbách za Izrael, alebo i v službe pre Jeho ľud. Verím, že máte svedectvá, ktoré môžu povzbudiť ostatných. Napíšte nám i vaše pozitívne a negatívne skúsenosti, podnety a návrhy pre zlepšenie práce.

A nakoniec, milí bratia a sestry, vám celý tím Chevry spolu s rodinami prajeme, aby ste POZNALI toho jediného pravého Boha, a toho, ktorého On poslal, Ježiša Krista.

S pozdravom Šalom

Jozef Janits
Chevra tím

Mesačné správy z Izraela

“...Bola to pravda, čo som počula vo svojej zemi...” (1 Kráľ. 10:6)

”AK SA TO STANE – ZASIAHNE NÁS TO VŠETKÝCH”

”Neboj sa náhleho strachu ani búrky bezbožníkov, keď príjde. Lebo Hospodin bude tvojou dôverou a bude ostríhať tvoju nohu, aby sa nelapila.” (Pr. 3:25, 26)

Existuje vôbec miesto, kde Židia s Arabmi vychádzajú a žijú v priateľských vzťahoch? Miesto, kde nenávisť neotrávi a neudusí každý prejav dobrej vôle a pokus o spoluprácu? O Haife sa donedávna dalo povedať, že takýmto miestom je. Už tradične bola príkladom Arabsko-Židovského spolunažívania, teraz však tento príklad bledne. V sobotu 4. októbra práve v čase obeda vtrhla do preplnenej obľúbenej reštaurácie Maxim samovražedná útočníčka a odistila výbušninu opášanú na svojom tele, čím spôsobila okamžitú smrť 19 ľudí a zranila 69. Počet obetí výbuchu sa neskôr vyšplhal na 21.

Známy izraelský generál a štátny predstaviteľ Jigal Alon svojho času navrhoval, aby boli majitelia reštaurácie Maxim predstavení OSN a ukázali (jej členom) ako má vyzeráť skutočné spolunažívanie. Bomba, ktorá otriasla reštauráciou Maxim, toto spolunažívanie vyskúšala, no pravdepodobne nezničila. Člen tretej generácie majiteľov reštaurácie Toni Mattar povedal: *”My sa nedelíme na Arabov a Židov. Všetci sme Izraelčania, Haifančania. Sme rovnakí ľudia, krajanovia. Keď sa stane niečo takéto (výbuch), každého to zasiahne rovnako – stane sa to nám všetkým.”*

Útočníčka sa volala Hanadi Jaradat a zaučala sa v právnickej kancelárii. Jej nebolo prisľúbené, že v raji dostane 72 panien a zostáva záhadou, čo ju viedlo k jej konaniu. Najmä keď vezmeme do úvahy, že výbuchom zapríčinila aj smrť štyroch Arabov a zranila ďalších Palestínčanov. *”Arabi i Židia sa krvácajúci tackali von z reštaurácie a z rozbitých okien sa valili kúdoľy dymu.” (JPost, 5.10.)* Syn jedného z izraelsko-arabských majiteľov Pierre Mattar povedal, že neveril, že by sa taká tragédia mohla odohrať v ich rodinnej reštaurácii. Bol práve navštíviť svojho otca a sedel so svojimi priateľmi na južnej strane podniku. Vtom začul ranu. *”Počul som výkriky, videl som telá, krv. Vstal som a hľadal svojho otca. Našiel som ho ležať na zemi. Nevedel som, čo mám robiť, bol som v šoku.”* (Otec tohto mladého muža George Mattar 11 dní bojoval so zraneniami, no nakoniec im podľahol. Bol Maronitským kresťanom a pochovali ho na Haifskom kresťanskom cintoríne.)

Istý židovský Izraelčan to vyjadril takto: *”Žijeme tu spolu. Sme symbolom súžitia a nikoho*

nenapadlo, že sa niečo podobné môže prihodiť aj nám.” Iný človek povedal: *”Sme ako jedna rodina, Židia aj Arabi.*” Rastúca nenávisť voči Židom v arabskom svete však bude takýmto pokusom o spolunažívanie klásť do cesty čoraz viac prekážok.

Americký prezident George Bush výbuch dôrazne odsúdil: *”Jednoznačne zavrhujem zákerný teroristický čin, ktorý sa dnes odohral v Haífe,*” povedal, *”tento ohavný útok opäť podčiarkuje zodpovednosť palestínskych úradov za boj proti terorizmu, ktorý naďalej predstavuje prvoradú prekážku k dosiahnutiu (mieru) ... Nová palestínska vláda musí zasvätiť svoju činnosť tomu, aby prerušila teroristickú infraštruktúru a predchádzala takým vražedným činom, akého sme boli svedkom dnes.*” (JPost, 5.10.)

IBS ÚTOČIA V PÁSME GAZY

Čiastočne ako odpoveď na výbuch v reštaurácii Maxim zahájili Izraelské bezpečnostné sily 10. októbra jednu z najrozsiahlejších operácií v pásme Gazy za posledné tri roky. Usmrtili pri nej 8 Palestínčanov a v Rafahu zničili 3 tunely na pašovanie zbraní. Táto operácia pod názvom *”Vyberanie nervu”* bola prvou zo série operácií, ktoré sú podľa bezpečnostných zdrojov súčasťou úsilia o zastavenie prívlevu zbraní do danej oblasti. Zem pod Rafahom je prevrtaná tunelmi, ktoré umožňujú nepretržitý prísun zbraní z Egypta do Gazy. Keďže tieto tunely prechádzajú pod domami, je zložitá ich nájsť a zničiť. Je celkom možné, že aj výbušnina použitá na útok v reštaurácii Maxim bola prepašovaná cez takýto tunel.

V piatok 10. októbra pred svitaním zaútočili v južnej časti pásma Gazy oddiely pešej brigády Givati spolu s tankami a ozbrojenými vrtuľníkmi. V utečeneckom tábore Rafah sa stretli so strelbou z ručných zbraní, granátmi a bombami palestínskych bojovníkov. Vojakom bezpečnostných síl sa podarilo získať rozsiahly pás zeme a zaujali pozície na strechách. Objavili a zničili tri tunely.

Pri tomto nájazde IBS neúmyselne zabili dve deti a zranili okolo 60 Palestínčanov. Hovorca Jasira Arafata Nabil Rudeineh útok okamžite odsúdil ako *”vojnový zločin a ľudskú tragédiu”*. Najvyšší tajomník OSN Kofi Annan tiež vyslovil ostrú kritiku: *”Neprimerané používanie sily v husto obývaných oblastiach nie je v súlade s medzinárodným humanitárnym právom.*” (JPost, 12.10.)

Vojna proti Palestínčanom v Gaze zatiaľ pokračuje. Ako reakciu na nedávnu paľbu rakiet typu Kassam na židovské mestá na juhu krajiny IBS v pondelok 20. októbra zahájili ďalšiu rozsiahlu akciu v Gaze. Pri piatich samostatných vzdušných útokoch na ciele Hamasu zahynulo 12 Palestínčanov a mnohí boli zranení. Medzi obeťami bol aj vyšší veliteľ Hamasu Imad Akel a niekoľko ďalších členov Hamasu.

Útoky začali krátko po ôsmej hodine ráno F-16 bombardovaním budovy v meste Gaza City, v ktorej mala byť dielňa zriadená Hamasom na výrobu výbušnín, striel

do mínometov a rakiet Kassam. Pri tomto konkrétnom zásahu zahynulo sedem ľudí. O nejaký čas okolo jedenástej hodiny izraelské rakety zasiahli nákladné auto pričom usmrtili dvoch členov Hamasu Khaleda Said Masriho a Iyada Fayez al-Hilu. V aute boli naložené výbušniny a zbrane. Pri akcii zahynul aj šofér vozidla, ktoré išlo za nimi. O 12.15 hod. helikoptéry Izraelských vzdušných síl zaútočili na sklad Hamasu, v ktorom boli zásoby zbraní, striel, rakiet Kassam a výbušnín. *"Rozsah explózie potvrdil, že šlo skutočne o sklad plný zbraní a výbušnín."* (JPost, 20.10.)

K ďalšiemu incidentu došlo v pondelok v noci pri vzdušnom útoku Izraela na utečenecký tábor v pásme Gazy. Izraelské helikoptéry vystrelili rakety na auto vezúce teroristov. Najprv ho prenasledovali skoro od hranice, ale strelbu zrejme začali, až keď sa blížilo k nusseiratskému utečeneckému táboru. Podľa Palestínčanov jedna strela zasiahla auto a druhá skupinu ľudí, ktorí sa zhromaždili po prvom výbuchu. Palestínčania tiež nahlásili stratu niekoľkých životov a incident označili za *"masaker"*. Palestínsky premiér Qurei nazval letecké útoky *"odpornými zločinmi"* a dovoľával sa medzinárodnej intervencie.

Izraelská videopáska nasnímaná z vrtuľníka a uverejnená o niekoľko dní neskôr však jasne ukazuje, že k žiadnemu masakru nedošlo a že Izrael úmyselne nestrielal do zástupu ľudí. V čase, keď dve rakety zasiahli auto, neboli na ulici žiadni palestínski civilisti, hoci palestínske správy tvrdia opak. Nepravdivé oznámenia zo strany Palestínčanov v médiách sa už stali každodennou realitou.

Tepelný záznam nasnímaný kamerou na diaľkové ovládanie zachytáva celý raketový útok. Začína sa krátko predtým, ako prvá raketa zasiahne auto s podozrivými. Vidieť hlavnú cestu v tábore, po ktorej idú dve vozidlá. Helikoptéra sleduje pohyb auta s teroristami, ktoré ide ako druhé z nich a vidieť, ako ho zasiahne prvá strela Hellfire. Vodič stráca kontrolu, narazí do stromu a mizne za budovou. O pár sekúnd sa auto objaví a cúva. Na uliciach nie sú ani ľudia ani ďalšie vozidlá. Poškodené auto zastane a prechádza okolo neho sanitka. Až keď je táto dostatočne ďaleko, vypustí helikoptéra druhú raketu, ktorá auto zasiahne a na ceste je zreteľne vidieť ležať tri telá. (JPost, 21.10.)

Aj napriek silným medzinárodným ohlasom neprislúbili izraelskí predstavitelia, že poľavia v útokoch na teroristov. *"Izraelské vojsko bude naďalej konať, aby predchádzalo teroristickým útokom, zadržovalo vrahov a likvidovali teroristické organizácie,"* povedal v pondelok premiér Ariel Šaron. Minister obrany Mofaz vyhlásil, že Izrael bude útočiť na teroristické ciele *"hocikedy na každom a hociktorom mieste."* Cieľom týchto vzdušných zásahov je podľa izraelských predstaviteľov zobrať Hamasu schopnosť realizovať útoky. Palestínsky premiér Qurei naopak hovorí, že tieto zásahy iba *"podkopávajú snahy o dosiahnutie prímeria."*

OHRADENÉ MESTO

Za posledné tri roky druhej Intifády bol Jeruzalem jedným z hlavných cieľov

palestínskych teroristov. Iba v hlavnom meste doteraz prišlo pri 90 útokoch o život 170 ľudí a okolo 1 500 bolo zranených – pritom 30 krát išlo o samovražedné bombové atentáty. Izraelskí predstavitelia "kritizujú, že samovražední útočníci sa môžu dostať do Jeruzalema 'neuveriteľne ľahko', stačí ak prejdú krátky kus cesty cez polia z Betlehema ... alebo zo štvrti Ramalláh na severe." (*The Jerusalem Report*, 20.10., str. 12)

Tieto úvahy vyústili do myšlienky vystavať okolo mesta ochranný múr, aby sa tam teroristi nemohli dostať, alebo aspoň aby to nemali také jednoduché. Múr bude iba predĺžením väčšieho valu, ktorý sa tiahne od Jeninu a mal by siahať až do Hebronu, čím by vlastne rozdelil Západný Breh na dve časti, ktoré vyzerajú ako dva dotýkajúce sa zemiaky rôznej veľkosti. Neskôr by múr mal obohnať aj Arad ďalej na juhu.

Z celkových asi 40 kilometrov Jeruzalemských hradieb zatiaľ postavili 13 km. Úsek na juhu mesta je už dokončený. Ide o časť tiahnúcu sa medzi Gilom a palestínskym mestom Beit Jala a časť od Har Homah po Beit Sahur. Úsek na severe pôjde pozdĺž štartovacej dráhy starého letiska Atarot a oddelí ho od príľahlej oblasti Kafr Akab. Na východnej strane mesta pred rokom vznikol provizórny múr, ktorý ako fyzická bariéra delí východnú časť Jeruzalema Ras Al-Amud na južnej strane Olivového vrchu od miest Abu Dis a Azariyah na Západnom Brehu.

Múr v Abu Dis je v súčasnosti skôr na obtiaž, ako by poskytoval skutočnú ochranu. "*Vojakov a hraničných policajtov je tu málo alebo sa tvária, že nič nevidia, keď muži, ženy a deti preliezajú cez ohradu alebo cez trhliny v nej a idú si po svojom.*" (*Jerusalem Report*) Po bombovom útoku v autobuse č.2 z 19. augusta sa však budovanie múru "*začalo rozbiehať*" a kancelária predsedu vlády sa rozhodla "*čo najrýchlejšie vyčleniť potrebný kapitál*". (*tamtiež*) Boli vydané rozhodnutia o zabraní pozemkov, po ktorých má viesť múr a buldozéry pracujú doslova vo dne v noci.

Predstavitelia Izraela tvrdia, že dôvod pre postavenie múru nie je politický, ale zameraný na bezpečnosť. Iní sú však presvedčení, že múr bude mať "výrazne negatívny dopad na každodenný život desiatok tisícov Palestínčanov, ktorí bývajú v Jeruzaleme a jeho okolí." (*tamtiež*) Niektorí dokonca predpovedajú "katastrofu".

Spojené Štáty najprv varovali, že o sumu pozitív na výstavbu múru znížia záruku za pôžičku, no hovorca ministerstva zahraničných vecí USA Richard Boucher nedávno vyhlásil, že ministerstvo zatiaľ nedoporučuje, aby Kongres náklady odpočítaval. Ďalší americký predstaviteľ povedal: "*Múr ako taký nám neprekáža, ale máme výhrady voči tomu, kadiaľ má viesť – ak bude neoprávnene zasahovať na palestínske územie, narušovať životy Palestínčanov, pretínať ich poľnohospodársku pôdu a definitívne tak predurčovať osídľovanie – potom sa to týka aj nás.*" (*JPost*, 2.10.)

Je síce ťažké si predstaviť, čo iné má Izrael urobiť, no predsa je veľmi pravdepodobné,

že z dlhodobého hľadiska múr ďalekosiahle problémy Izraelu s Palestínou iba zhorší. Dá sa tiež očakávať, že múr nebude dlho stáť. *De facto* totiž rozdeľuje krajinu a to si väčšina Židov do budúca neželá. Prieči sa tiež Božej vôli a Jeho zámerom s touto zemou.

OSN ŽIADA IZRAEL, ABY ZASTAVIL BUDOVANIE MÚRU

V utorok 21. októbra večer odhlasovalo valné zhromaždenie OSN, že bude vyzývať Izrael, aby zastavil výstavbu ochranného múru. Hlasovací pomer bol 144 ku 4, pričom 12 sa hlasovania zdržali. Rozhodnutie bolo výsledkom šesťhodinovej diskusie Arabov s predstaviteľmi OSN a je nakoniec omnoho miernejšie, ako pôvodný návrh z arabskej strany. Na naliehanie OSN bola vypustená klauzula, v ktorej žiadali Medzinárodný súdny dvor o posúdenie legálnosti múru. Okrem toho tiež pridali vyjadrenie nesúhlasu s nedávnymi bombovými útokmi palestínskych militantných skupín vrátane atentátu na troch amerických bezpečnostných predstaviteľov v Gaze.

V tomto dokumente OSN vyzýva Izrael aj Palestínu, aby naplnili požiadavky, ktoré pre nich vyplývajú z Cestovnej mapy pre Stredný Východ a nalieha na PS, aby sa *”badateľne usilovala zadržiavať, narušar a znemožňovať činnosť jednotlivcom a skupinám, ktorí plánujú a uskutočňujú surové útoky”* proti Izraelu.

ZOSTANE ARAFAT V HRE?

Vládny kabinet premiéra Šarona pred niekoľkými týždňami rozhodol, že Arafata musia buď zabiť alebo vyhostiť. Toto rozhodnutie vyvolalo celosvetovú vlnu nesúhlasu a vlády všetkých krajín sa ponáhľali na pomoc svojmu ”oblúbenému” teroristovi. Izraelská vláda začala pomaly cúvať, najprv nenápadne, neskôr verejne. Po bombovom útoku v Haife sa dalo očakávať, že rozhodnutie vyhnať Arafata sa konečne uskutoční. Ale nestalo sa. Článok *Jerusalem Post* z 5. októbra uvádza, že možnosť vyhnania Arafata je *”považovaná za nepravdepodobnú”*. Znovu sa zdá, že k *”teflónovému teroristovi”* sa nič *”neprilepí”* – dokonca ani hrozby vyhostenia.

Titulky *JPost* 17. októbra hlásali: *”Premiér vylúčil možnosť vyhnať Arafata.”* *”Necelý mesiac po tom, čo kabinet rozhodol ‘odstrániť’ šéfa Palestínskej Samosprávy Jásira Arafata, pripustil predseda vlády Ariel Šaron v rozhovore pre Jerusalem Post, že jeho vyhnanie nie je veľmi realistickou alternatívou.”* Šaron však vylúčil aj akékoľvek diplomatické napredovanie, kým je Arafat pri moci.

Nedávno zase premiér Šaron vyhlásil, že Arafat musí odísť. V príhovore ku Knessetu 20. októbra povedal: *”Tento muž je najväčšou prekážkou mieru a preto je Izrael rozhodnutý postarať sa o jeho odstránenie z politickej scény.”* Tak ako to je? Pôjde preč alebo zostane?

Na počudovanie Arafat *”úspešne, hoci nie bez problémov, vzdoroval trojročnému*

vyčerpávajúcemu a dosiaľ najintenzívnejšiemu úsiliu Šaronovej vlády spôsobiť, aby sa stal podľa jeho obľúbených slov 'bezvýznamný.'" (Haaretz, 21.10.) Aj pri podlomenom zdraví si Arafat udržuje srdcia a mysle Palestínskeho národa. Posledné prieskumy verejnej mienky ukázali, že popularitou ďaleko prevyšuje ostatné osobnosti. Možno to je čiastočne aj vďaka jeho starostlivo pestovanému imidžu – "bojovník" v keffiyeh a vojenskej uniforme. V inom oblečení ho ani nevidieť. Vďaka svojej popularite má naďalej kontrolu nad palestínskou politikou. Bez jeho odklepnutia neprejde žiadne významnejšie rozhodnutie.

Arafat je v súčasnosti chorý a o jeho chorobe existujú rôzne špekulácie od infarktu cez rakovinu žalúdka až po zápal pečene. Podľa posledných informácií by mal mať žľzníkové kamene a v blízkej budúcnosti bude musieť podstúpiť operáciu na ich odstránenie.

Čo by nasledovalo, keby bol Arafat násilne odstránený? Izraelská informačná služba pod krycím názvom *Jom Sagrir*, čo znamená škaredý, pochmúrny deň, vypracovala viaceré desivé scenáre a pre každý z nich rôzne možnosti vývoja. Jednotlivé scenáre uvažujú so všetkým od desiatok tisíc Palestínčanov pochodujúcich ako prívalová vlna cez hliadky a zábrany a smerujúcich neúprosne do Jeruzalema, aby pochovali Arafata na mieste, kde začala prvá *Intifada*, až po celkovú anarchiu a roztržky v teritóriách sprevádzané násilím nebezpečných militantov. V jednom scenári sa Palestínčania rozhodli získať teritóriu a ich obyvatelia si vytvorili vlastné oddiely milície na svoju ochranu. Konečný výsledok všetkých alternatív by mal byť rovnaký: masívnym zásahom IBS znovuzískať teritóriu a obnoviť formálnu vojenskú nadvládu. (Haaretz, 21.10.)

Korešpondent denníka Haaretz Bradley Burston uzaviera slovami, že "ak sa uskutoční ktorákoľvek z týchto desivých alternatív, po-Arafatovskému Izraelu hrozí taký príval násilia, ktoré prekoná všetko, čo sa doteraz udialo za tri roky neprestajného krviprelievania." (tamtiež)

Tak sa znovu pýtam, je dnu a či von z hry? Kým bude pri moci, nie je možné reálne vyjednávať a možno ani vtedy, keby bol *mimo* moci. A tak sa dostávame k tomu, že izraelská vláda váha, či Arafata vyhnať. Taký vplyv má tento muž. Preto sa vraciam k otázke, ktorú som sa pýtal už v minulosti: "Je Arafat zachovávaný pri živote kvôli nejakým konkrétnym udalostiam v budúcnosti ako Saddám a Bin Ladin? Rozmýšľam a môžem iba dúfať a modliť sa, že Boh nám už čoskoro ukáže posledného z týchto zlých mužov.

AMERIČANIA TIEŽ V OHROZENÍ

Konvoj amerického veľvyslanectva, ktorý 15. októbra putoval do Gaza City, zasiahla na ceste bomba, zničila jedno ozbrojené vozidlo, zabila troch Američanov a štvrtému spôsobila zranenia. Ide o prvý útok na americký diplomatický sprievod od vypuknutia

Intifády pred tromi rokmi.

Americkí predstavitelia boli na mierovej misii a v meste Gaza City mali robiť rozhovory s kandidátmi na udelenie Fulbrightovho štipendia. Silný výbuch odpálený z diaľky rozdelil jeden z diplomatických vozov na dve časti a na mieste usmrtil troch pasažierov. Obeťami boli mladí americkí občania vo veku 30, 31 a 37 rokov zamestnaní ako bezpečnostní pracovníci u vládnej kontraktorskej spoločnosti DynCorp so sídlom vo Virginii, ktorá zabezpečuje veľvyslanectvu ochranu. Štvrtý muž, ktorý utrpel zranenia, bol takisto členom ochranky. Letecky ho previezli do zdravotníckeho centra univerzity Soroka v Beeršebe a jeho stav je stabilizovaný.

Asi o štvrt' na jedenásť ráno tri obrnené americké diplomatické vozidlá prekročili hraničný prieťah Erez, kde sa na čelo sprievodu pridalo palestínske policajné auto, a pokračovali cez palestínske územie smerom do mesta Gaza City. Útok bol pravdepodobne vopred pripravený. Objavili sa aj špekulácie, že bomba bola mienená pre Izraelské vozidlá, toto však Izraelčania popierajú s odôvodnením, že: *"americké konvoje sa pravidelne pohybujú do a von z pásma Gazy a dajú sa rozpoznať."* (JPost, 16.10.) V každom prípade o dva kilometre južne pri Beit Lehiya a Beit Hanun na palestínskom území pod tretím vozidlom explodovala nálož.

Izraelskí odborníci odhadujú, že bomba obsahovať najmenej 75 kilogramov výbušnín a že bola pravdepodobne aktivovaná prostredníctvom mobilného telefónu. Niektorí, ktorí videli, že vozidlá prešli cez palestínsku hranicu, mohli informovať páchatel'ov, že konvoj sa blíži.

Prezident Bush incident dôrazne odsúdil a vinu zaň pripísal priamo PS. *"Najdôraznejšie, ako je to len možné, odsudzujem tento odporný teroristický čin namierený dnes proti Američanom v Gaze. S príslušnými orgánmi úzko spolupracujeme, aby sme teroristov postavili pred súd,"* povedal. Denník *Jerusalem Post* poznamenal, že tento útok sťažil pozíciu Bushovej administratívy, ktorá sa nechcela ďalej zapájať do rokovania s PS pokiaľ táto nezačne potláčať terorizmus. *"Palestínske orgány mali už dávno zakročiť a bojovať proti terorizmu vo všetkých jeho formách. Ich neschopnosť vytvoriť účinné palestínske bezpečnostné sily, ktoré by mali na starosti boj proti teroru si naďalej vyžadujú životy,"* dodal prezident.

Svoju účasť na tomto incidente okamžite popreli Islamský Džihád aj Hamas. Neskôr sa k zodpovednosti za útok priznal Palestínsky odbojový výbor v Gaze, ktorý zastrešuje viaceré palestínske opozičné skupiny. Páchatelia momentálne ešte nie sú známi. Samotná PS útok silno odsúdila a dokonca navrhla palestínsko-americkú spoluprácu pri vyšetrovaní tejto udalosti. Útok bol pre PS veľmi zahanbujúci, pretože jasne ukazuje, ako pri potláčaní ozbrojených militantov, čo je ústredná požiadavka mierového plánu predkladaného Spojenými Štátmi, zlyhala.

Je iróniou, že traja americkí bezpečnostní pracovníci sa stali obeťami Palestínčanov počas humanitárnej misie na pomoc Palestínčanom. Daniel Pipes dodáva, že táto *”irónia je ešte hlbšia: Podľa izraelskej vlády je v súčasnej dobe jeden zo ‘štipendistov’ Fulbrightovho štipendia zo Západného Brehu ‘známy ako aktivista’ Hamasu – jednej z teroristických skupín, ktoré sú podozrivé zo spáchania útoku.”* (JPost, 22.10.) Ide o Mustafu Abu Swaya, ktorý nedávno začal učiť na univerzite Atlantic University na Floride. Tento muž získal na bostonskej vysokej škole titul PhDr, je pomocným učiteľom filozofie a islamu na Univerzite Al-Quds v Jeruzaleme, napísal dve knihy o stredovekom moslimskom mysliteľovi a Centrum pre teológiu a prírodné vedy v Berkeley v Kalifornii mu udelilo ocenenie.

Daniel Pipes povedal: *”Keď sme sa chceli dozvedieť viac o Abu Swayovi, Izraelská vláda nás informovala o jeho väzbách k Hamasu.”* Pipes sa potom pýta: *”Ako je možné, že osoba patriaca k skupine, čo potenciálne usmrtila zamestnancov, ktorí sa podieľali na zabezpečovaní Fulbrightovho štipendia, sama toto štipendium dostala? Kto robí z amerického daňového poplatníka takého hlupáka, že financuje údajného aktivistu teroristickej organizácie? Prečo sa nikto v (organizácii) Fulbright nepýtal na pozadie Abu Swaya?”* (tamtiež)

Pipes potom vyzýva Fulbright aj Floridskú univerzitu Atlantic, aby urýchlene podnikli dve veci: vyšetrili, ako sa stalo, že financovali a zamestnali niekoho, kto údajne patrí k teroristickej skupine a začali vážne uvažovať o zavedení antiteroristických opatrení, aby sa podobná situácia už neopakovala (tamtiež). Nanešťastie mnohé americké organizácie bohato zamestnávajú moslimský personál. Títo ľudia, ak aj nie sú sami teroristami, sympatizujú a podporujú moslimských militantov. Boj proti islamskému terorizmu bude dlhý a tvrdý.

”ŽENEVSKÁ INICIATÍVA” – ODSÚDENÁ NA NEÚSPECH?

”No nie – len nie Jossi Beilin.” Tak začína nedávno publikovaný článok Hirsha Goodmana v internetovom vydaní *Jerusalem Report*. Beilin a jeho spolupracovníci už niekoľko mesiacov pravdepodobne potajme jednali s palestínskymi zástupcami a teraz prišli s niečím, čo nazvali Ženevská dohoda alebo Ženevská iniciatíva (pretože má podporu Švajčiarska). Hirsh Goodman sa domnieva, že Bielin sa mohol poučiť na príklade Oslo alebo si aspoň mohol vziať ponaučenie zo skúsenosti Ehuda Baraka v Camp Davide pred tromi rokmi. Beilin to však zrejme nemôže nechať tak a prišiel s ďalším “mierovým plánom”, ktorý asi nemá šancu na úspech už len kvôli opatreniam, ktoré by Izrael len ťažko prijal.

Dokument bol podpísaný v Jordáne 12. októbra a na 50 stranách sa podrobne zaoberá opatreniami, ktoré sa týkajú väčšiny kľúčových otázok: problém utečencov, právo návratu, Chrámový vrch a definitívna hranica medzi dvomi štátmi. V záležitosti práva návratu a Chrámového vrchu berie do úvahy výhrady a nároky Izraela. Čo sa týka teritórií, Izrael by túto dohodu veľmi ťažko prijímal, pretože v jednom z posledných

krokov by mal odovzdať aj osemnásťtisícové mesto Ariel. Dokument tiež žiada určité zmeny hraníc z roku 1967 na Západnom brehu, no nie všetky by boli pre dobro Izraela.

Spojené Štáty Iniciatívu zamietli s tým, že momentálne sa rozhoduje o jedinom mierovom pláne a tým je Cestovná mapa. Beilin však chce svoju iniciatívu 22. októbra predstaviť vo Francúzsku a má sa stretnúť s francúzskym ministrom zahraničných vecí Dominiqueom de Villepinom a belgickým ministrom zahraničných vecí Louisom Michelom. Toto stretnutie ešte neznamená, že Francúzsko jeho plán odsúhlasilo a Paríž zatiaľ prehlasuje, že podporuje Cestovnú mapu. Vlády ostatných európskych krajín (okrem Švajčiarska) o plán doteraz nejavili záujem.

Tento plán by sa nikdy k ničomu nedostal kvôli jednej veci. Potreboval by, aby za ním stál a presadzoval ho charizmatický vodca, ktorého by Izraelci akceptovali a mohli nasledovať. Takýto človek sa zatiaľ nenašiel. Väčšina laboristických vodcov je unavená a chýba im charizma. Samotný Beilin nemá u Izraelčanov vo všeobecnosti veľkú dôveru a premiér Šaron sa o iniciatíve vyjadril, že ide o *“výsledok tajnej a neoprávnenej spolupráce s nepriateľom.”* Teroristické skupiny samozrejme plán tiež odmietajú, pretože nechcú, aby Izrael vôbec existoval.

SAUDSKÁ ARÁBIA A ATÓMOVÉ ZBRANE?

Debkafile oznámila, že na základe vojensko-nukleárnej dohody podpísanej v Islamabadé korunným princom Abdullahom Pakistan presunie nukleárne strely a hlavice na základne v Saudskej Arábii. *Debka* poznamenala, že tento bezpečnostný *“dáždnik”* nahradí prítomnosť amerických jednotiek, ktoré sa z kráľovstva stiahli v lete. Ak je to pravdivá informácia, dohoda priamo odporuje slovám prezidenta Busha, ktorými princa Abdullaha tento rok varoval, aby neumiestňoval atómové zbrane na Saudské územie.

Gen. Major Aharon Ze'evi 21. októbra informoval Výbor Knesetu pre zahraničné otázky a Výbor pre obranu o rastúcej atómovej hrozbe v danej oblasti vrátane Iránskeho nukleárneho programu. Na margo správy o Saudskej Arábii sa predseda výboru Juval Steinitz vyjadril, že je v súlade s podrobnosťami, o ktorých sa dozvedel predchádzajúci mesiac vo Washingtone pri prejave odborníkov pred Senátom. Títo informovali, že Saudská Arábia má strely s dlhým doletom, ktoré sú využiteľné, iba ak sú vybavené atómovými hlaviciami.

“Dá sa predpokladať,” povedal Steinitz, *“že Saudská Arábia financovala jadrovú elektrárňu v Pakistane a že existuje akási nepísaná dohoda medzi týmito dvomi krajinami, že ak sa Irán vyzbrojí jadrovými zbraňami, Saudská Arábia dostane jadrové hlavice z Pakistanu.”* (*JPost*, 22.10.) Dodal, že odovzdávanie nukleárneho vybavenia z jednej krajiny do druhej by bolo *“veľmi nebezpečným”* precedensom v danom regióne.

Správy o atómových zbraniach v Saudskej Arábii sú zatiaľ iba domnienkami a predpokladmi, no upozornenie prichádza aspoň z jedného dôveryhodného zdroja

(Gen. Major Ze'evi). Hrozba sa skôr či neskôr potvrdí alebo vyvráti, ale v týchto dňoch je určite dôvodom pre znepokojenie.

Saudské ozbrojené sily sa medzitým zúčastňovali rozsiahleho leteckého a námorného cvičenia, ktoré sa uskutočnilo v severnej oblasti kráľovstva v blízkosti jordánskych a izraelských hraníc. Na leteckých manévroch sa objavili aj bojové stíhačky F-15 riadené z leteckej základne King Faisal v Tabuku systémom E-3A AWAC. Mali by sa predstaviť aj protiletecké obranné systémy a námorné oddiely rýchleho zásahu. Toto je tiež možným dôsledkom rozhodnutia Spojených Štátov opustiť Saudskú Arábiu.

Žijeme v kľúčovom období pre celý svet a najmä pre Izrael. Nesmieme sa nechať odradiť, ale naďalej sa vytrvalo modliť za Boží *šalom* pre Jeruzalem.

”Žiadajte Jeruzalemu pokoj a hovorte: Nech žijú v blahu a pokoji tí, ktorí ťa milujú! Nech je pokoj medzi tvojimi múrmi...” (Ž. 122:6-7a)

Lonnie C. Mings
Jeruzalem

NAJDLHŠIA NENÁVIŠŤ

”Nech sa neradujú nado mnou moji ľživí nepriatelia; nech nežmurkajú okom tí, ktorí ma nenávidia bez príčiny.” (Ž 35:19)

V roku 1991 vyšla kniha Roberta Wistricha s názvom *Antisemitizmus: Najdlhšia nenávisť*. Niektoré druhy nenávisťi medzi ľuďmi už dnes nie sú výrazné alebo dokonca úplne zmizli. Ale jedna nenávisť, zdá sa, nikdy nepominie a v prvých rokoch 21. storočia sa skôr posilnila. Tou nenávisťou je antisemitizmus. Ešte pred niekoľkými rokmi boli antisemitistické poznámky považované z politického hľadiska za nesprávne a ich autori ich čoskoro odvolali. No dnes sa takéto narážky objavujú čoraz otvorenejšie ako pes, ktorý bol priviazaný, ale teraz si môže voľne behať po dvore.

Od Mahathira cez Mikisa Theodorakisa až po Fiachru Gibbons (reportérku časopisu *The Guardian*) nechávajú politickí vodcovia, hudobníci a odborníci odznieť svoje proti Izraelské komentáre. Dnešný antisemitizmus sa možno trochu líši od toho v roku 1938, aspoň na povrchu, tým, že horkosť sa obracia viac proti ”nacistickému” Izraelskému štátu než proti tichému Židovi, ktorý uctieva v synagógach v Paríži či v Londýne, hoci ani ten nie je celkom imúnny.

Pri nedávnych bombových atentátoch na dve synagógy v Istanbule (viď nižšie) zahynulo 23 ľudí a okolo 300 bolo zranených. Experti podotýkajú, že to mohlo byť aj viac nebyť zosilnených bezpečnostných opatrení. A predsa na tento masaker reagovala Fiachra Gibbons vo vydaní *The Guardian* zo 17. novembra zvláštnym článkom, v ktorom popisuje, ako Židia žili v harmónii so svojimi susedmi Moslimami ”až do vzniku Izraelského štátu”. Židia vlastne do vytvorenia svojho štátu v podstate ani nemali problémy – aspoň podľa nej. ”Zo všetkých skúšok, ktoré ich (Židov) postihli za posledných 500 rokov ani jedna neznamenalá takú hrozbu ako existencia Izraelu” (online článok, *Telegraph*). Samotná existencia Židovského štátu môže zrejme ”neúmyselne vyprovokovať útok”. Neznie to ako moslimská propaganda? Rovnako by to asi povedal hociktorý z Mullahov.

Zdá sa mi čudné, že ničenie synagóg a zabíjanie Židov by malo provokovať kritiku a to nie na úkor páchatel'ov, ale Izraelského štátu, ktorý je údajne spojencom Turecka. Kedysi vyvolávali teroristické útoky, akého sa dopustil aj Abu Nidal, všeobecné odsúdenie. ”Dnes sa každá ďalšia krutosť proti Židom stretáva s novými pokusmi o ospravedlnenie a relativizovanie.” Keď predseda vlády Malajzie Mahathir uviedol na nedávnej schôdzi moslimských vedúcich predstaviteľ'ov svoju židovskú konšpiračnú teóriu, všetci prítomní aplaudovali. Naopak reakcia Západu bola slabá. Jonathan Sacks to popísal tak, že ”radikáli kážu nenávisť a nikto neprotestuje”. (online článok, *Telegraph*)

Nedávno uskutočnený prieskum verejnej mienky Európskej komisie odhalil, že občania EÚ považujú Izrael za momentálne najväčšiu hrozbu pre svetový mier. V Spojených

Štátoch sa Izrael vďaka širokej podpore umiestnil na tesnom druhom mieste. Formuje sa akýsi konsenzus, podľa ktorého Izrael nesie zodpovednosť za znovu oživenie antisemitizmu.

Národný riaditeľ Ligy proti osočovaniu Abraham Foxman vo svojej novej knihe píše, že "v súčasnosti je bezpečnosť a istota židovského národa ohrozená rovnako – ak nie viac, ako tomu bolo v 30-tych rokoch." (*Už nikdy viac? Hrozba nového antisemitizmu*) Pre Židov to je, ako keby sa ocitli v roku 1933. Dalo by sa to nazvať opakovanie udalostí z novembra 1938, kedy sa v Nemecku odohrala tragédia Krištáľovej noci. To bol len jeden krok na Hitlerovej ceste ku "konečnému riešeniu". Krvavá Krištáľová noc "začala sklom a skončila ľudským mäsom", ako to vyjadril Foxman.

Foxmanova posledná kniha sa dostala na pulty predajní práve medzi dvomi incidentmi, ktoré odrážajú jeho argumenty. (*JewishTimes.com*) Prvým je Mahathirov prejav, ktorý minulý mesiac predniesol členom Organizácie Islamskej Konferencie (OIC) a v ktorom povedal, že "Židia ovládajú svet prostredníctvom svojich zástupcov" a vyzval svet k zjednoteniu proti nim. Druhá udalosť je už spomínaná anketa, podľa ktorej Izrael predstavuje v súčasnosti najväčšiu hrozbu pre svetový mier.

Nový antisemitizmus je zákerný. Napríklad si môžeme v *Dak al Hayat* prečítať ako Jihad al Khazen odsudzuje terorizmus, ale predsa sa pýta, či skutočne prišla v Európe nová vlna antisemitizmu. Ak áno, hovorí, "potom je to bezpochyby dôsledok Šaronovej vlády." A pokračuje: "Všetci vieme, že významný grécky skladateľ Mikis Theodorakis prednedávnom označil Izrael za pôvodcu všetkého zla a nebol to jeho prvý komentár tohto druhu ... už minulý apríl pre jedny grécke noviny povedal, že Židia napodobňujú nacistické barbarstvo, že ich metódy čoraz viac pripomínajú tie, ktoré používali Nacisti a že uskutočňujú proti Palestíne svoj posledný sen." (*Dar al Hayat*, článok na Internete)

Autor tohto článku ďalej pokračuje: "Theodorakis pritom nebol antisemitistický. Jeho výroky z posledných dvoch rokov sa skôr týkajú praktík Šaronovej vlády, ktoré ho priviedli ku kritike Izraela a Židov..." Článok potom prechádza ku kritike "povestných obhajcov" Šaronovej vlády, akými sú napríklad Barbara Amiel v Londýne či Thomas Friedman v New Yorku.

Prejavy antisemitizmu zo strany moslimského sveta nás už neprekvapujú. Nenávisť voči Židom je moslimským krajinám vlastná a nedá sa povedať, že by slabla, skôr naopak. Spomínam si na úryvok s Leonovej Urisovej knihy *Haj*, kde Jeruzalemský Mafti volá: "Nenávisť voči Židom je posvätná!" a zástup odpovedá: "Smrť Židom!"

Keď sa však antisemitizmus začne rozrastať a otvorene prejavovať v Západných krajinách, človeka to znepokojí. Vo Francúzsku sa antisemitistické incidenty vystupňovali až do takej miery, že prezident Chirac, očividne si uvedomujúc hroziace nebezpečenstvo, nakoniec povedal: "Ak niekto zaútočí na človeka židovského pôvodu

vo Francúzsku, nech si je vedomý toho, že napadol celé Francúzsko.” Zaviazal sa k ”čo najväčšej ostražitosti pri predchádzaní, čo najväčšej odhodlanosti pri prenasledovaní a k čo najsilnejšej a najrýchlejšej reakcii pri uskutočnení antisemitistickej udalosti.” (*Herald Tribune*, článok na Internete) Okrem toho vyhlásil, že ”naši židovskí spoluobčania sú vo Francúzsku doma.” Toto je dobrým znakom a dúfajme – a modlime sa – že prezident Chirac bude aj konať v duchu týchto dobrých poznámok.

Na nedávnom stretnutí valného zhromaždenia UJC v Medzinárodnom konvenčnom centre v Jeruzaleme vystúpila aj historička zaoberajúca sa holokaustom Dr. Deborah Lipstadt. Podľa jej slov sa nový antisemitizmus ”už netýka ‘Žida – vyvrheľa’, ale ‘Žida – siláka’, Žida, ktorý je agresorom.” To je zaujímavé, lebo veľmi dlho bol Žid slabý a svet neznášal tohto slabého Žida a nakoniec ho strčil do plynovej komory. Teraz je Žid ”silný” vo forme Izraelského štátu. Má svet radšej silného Žida? Vôbec nie. Nenávidí aj jeho a teraz si svet dokonca myslí, že má ”dôvod” ho nenávidieť: tvrdú politiku ”po zuby ozbrojenej” Šaronovej vlády. Ale podstata je stále taká istá, to len starý antisemitizmus vstal z mŕtvych. Antisemitizmus existoval už 2000 rokov pred vznikom Izraelského štátu, preto to nemá nič spoločné s jeho politickými postupmi.

NOVÁ VLNA TERORIZMU?

Po niekoľkých mesiacoch relatívneho pokoja sa mohlo zdať, že Palestínčania si vstúpili do svedomia kvôli svojim útokom na Izraelčanov – alebo aspoň na izraelských civilistov. Jedna alebo dve militantné skupiny dokonca vyjadrili ochotu prestať s útokmi za zelenou čiarou. Avšak 18. novembra zavčas ráno sa osamelý palestínsky ozbrojenec priblížil k cestnej hliadke pri tuneli neďaleko Betlehema a skôr než ktokoľvek stihol zareagovať, zabil dvoch Izraelských vojakov.

Bolo to o 6 hodine ráno a palestínsky terorista sa priblížil k hliadke peši. A hoci je to nezvyklé, aby niekto kráčal pešo k cestnej hliadke, deväti vojaci na stráži nedokázali okamžite zareagovať. Útočník si rozvinul svoj modlitebný koberček a vybral z neho pušku typu AK-47, s ktorou začal strieľať na vojakov. Z miesta utiekol takisto pešo a naskočil do čakajúceho vozidla, ktoré potom vyrazilo smerom na Betlehem. (*JPost*, 19. novembra)

Tento incident vyvolal otázky ohľadne výkonu vojakov na hliadke. Hoci ”sa zúčastnili cvičení reakcie na útok”, očividne nezareagovali včas a správnym spôsobom. (*JPost*) IBS sa momentálne pokúšajú vysvetliť, ako je možné, že 9 vojaci nedokázali zabrániť v úteku osamelému strelcovi, ktorý práve zastrelil ich druhov z takej blízkej vzdialenosti. Objavujú sa tiež pochybnosti o ”nepriestrelnom oblečení”, ktoré mali vojaci na sebe. Jeden mal obyčajnú nepriestrelnú vestu a jedna guľka ňou prenikla. Druhý mal oblečenú bezpečnejšiu keramickú vestu, no guľka zasiahla jeho krk.

Minister obrany Mofaz označil útok za ”veľmi vážny”, najmä vzhľadom na to, že ”sa za

pomoci Egyptu ako prostredníka snažíme dojednať prímerie". Tento útok "spochybňuje význam jednaní s Palestínou," dodal. (*tamtiež*) Dôsledkom tohto útoku IBS odvolávajú niektoré výhody obyvateľov Betlehemu, aby mohli hľadať páchatel'ov. Brig. Gen. Gadi Eizencott pre Vojenské rádio povedal: "bud' páchatel'ov tohto útoku dostane PS alebo my. Ale je isté, že život obyvateľov Betlehemu bude od dnes trochu ťažší." IBS nariadili v Betleheme a okolí zákaz vychádzania a prehl'adávajú jeden dom za druhým.

Tento útok, ktorý prišiel deň po tom, čo "optimizmus ohľadne navrhovaného prímeria dosiahol vrchol," schladil nádeje na okamžitý pokoj. Minister dopravy Avigdor Lieberman vyzval k zastaveniu všetkých rokovaní o prímerí. Nová "hudna" je podľa neho len ďalšou "príležitosťou pre teroristické organizácie, aby si doplnili zásoby a sily pred ďalšou vlnou útokov." (*tamtiež*)

ARAFAT PEVNE PRI MOCI

Palestínsky predseda Jasir Arafat si "vychutnával chvíľu svojho víťazstva", keď sa v stredu 12. novembra prihováral k palestínskemu parlamentu v Ramalláhu. Táto reč bola predzvesťou Arafatovho politického návratu na medzinárodnú scénu. Len pred niekoľkými týždňami sa Izrael zastrájal, že ho zabije a Spojené Štáty prehlasovali, že s ním už nebudú jednať. Medzitým Arafat vymenoval nového predsedu vlády Ahmeda Qureia a po krátkom zápase o moc Arafat očividne získal prevahu. Znovu má celkovú vládu nad palestínskymi bezpečnostnými silami.

V prejave k parlamentu Arafat "nasadil štátnický tón", ako to nazval jeden spravodajský zdroj. (rádio Holandsko, 12. novembra) Arafat povedal, že Izrael má právo žiť v pokoji a bezpečí po boku Palestínskeho štátu. Znamená to, že leopard si zmenil škvrny? Nie, je to iba divadielko pripravené za účelom získať mu pozornosť v diplomatických kruhoch a ukázať medzinárodnému publiku, že "Generál Arafat" je muž, s ktorým sa dá jednať. Od svojich predchádzajúcich stanovísk upustil aj izraelský premiér Ariel Šaron aj administratíva Spojených Štátov a naznačili, že zatiaľ budú rešpektovať Arafata ako veliteľa bezpečnosti.

Po krátkom spore s Arafatom to Qurei vzdal a zostavil vládny kabinet, ktorý odsúhlasil Arafat. Palestínska politická scéna bola rozbúrená od demisie prvého predsedu vlády Abbasa z dňa 6. septembra, ktorému sa nepodarilo vymaniť bezpečnostné sily spod Arafatovej kontroly. Spory ohľadom tej istej veci bránili aj novému premiérovi sformovať vládu skôr ako začiatkom novembra. Konflikt s Arafatom sa sústredil na Qureiho snahu zlúčiť jednotlivé bezpečnostné sily pod spoločného ministra vnútra Nassera Jousefa tak, ako si to želali Spojené Štáty. (*Scotsman.com News*)

USA aj Izrael samozrejme dúfali, že by sa tým zmenšil Arafatov vplyv, pretože je v spojení s terorizmom a pretože bol prekážkou k dosiahnutiu mieru. Arafatov návrat však "zrejme svedčí o tom, že úsilie nahradiť ho predsedom vlády, bolo márne," povedal

izraelský politický analytik Joseph Alpher. "Kľúčové bolo, či Qurei dokáže získať kontrolu nad bezpečnostnými silami. A on prehral," vysvetľuje Alpher. "Teraz, keď má Arafat bezpečnosť pevne pod kontrolou, sa predstava tvrdého zásahu proti militantom jednoznačne stráca," uzatvára.

Medzitým sa objavili nové správy o Arafatovom bohatstve a o tom, že si privlastňoval podstatnú časť fondov určených na pomoc Palestínčanom. Nedávno sa na CBS v relácii *60 minút* objavila správa, ktorá odhalila, že Arafat previedol takmer 1 milión dolárov z verejných fondov na tajné bankové účty. (*JPost*, 18. novembra) Tiež sa tam uvádzalo, že Arafat posielal 100 000 dolárov mesačne svojej žene Suha, ktorá žije v Paríži.

IMF pri vyšetrovaní zistilo, že Arafatov úrad spotrebuje 8 % palestínskeho rozpočtu na jeden rok, čo je okolo 74 miliónov dolárov. Tieto správy vyvolali kritiku zo strany Palestínčanov, z ktorých mnohí požadovali prešetrovanie chýbajúcich miliónov dolárov z Palestínskych rozpočtov a zahraničných dotácií za posledných sedem rokov. V októbri skupina zákonodarcov rozbehla neúspešnú kampaň na odhalenie tajných bankových účtov vo Švajčiarsku, v Izraeli aj v iných krajinách, ktoré patrili Arafatovi a niektorým z jeho najbližších spolupracovníkov. (*JPost*, 18. novembra)

Minister financií Salaam Fayad sa prednedávnom rozhodol začať mesačne vydávať správu o financiách PS. Zo septembrovej správy vyplýva, že Fayad previedol na Arafatov úrad takmer 10 % z celkových rozpočtových výdavkov, ktorých výška bola odhadovaná na viac ako 470 miliónov izraelských šekelov. Inými slovami dostával Arafat podľa *JPost* v septembri denne okolo 1,3 mil šekelov (čo je takmer 300 000 dolárov).

Tieto správy spolu s Arafatovým politickým výkonom môžu byť znakom toho, že Arafat sa v ničom nelíši od typického stredovýchodného siláka, ktorý sa zaujíma viac o svoje osobné bohatstvo ako o blaho svojho ľudu. O Saddámovi Husseinovi to bola pravda a platí to možno aj o ďalších vodcoch na Strednom Východe.

IRÁNSKA HROZBA

"Iránsky jadrový program predstavuje doteraz najväčšiu hrozbu pre existenciu Izraela od jeho vzniku pred päťdesiatimi rokmi." Toto sú slová Meira Dagona, šéfa Mossadskej zámorskej informačnej služby, ktoré predniesol na poslednom zo svojich zriedkavých prejavov v Knesete. Podľa Dagona bude vývoj jadrových zbraní v Iráne čoskoro nezvratný.

"100 megawattový reaktor v Bušehri (meste na pobreží Perzského zálivu) je príliš veľký na to, aby slúžil len na výrobu elektrickej energie," povedal Dagan, "Továrň na obohacovanie uránu v Kašane (na juh od Teheránu) bude čoskoro dokončená a jej produkčný potenciál by stačil na výrobu 10 atómových bômb," dodal.

Už dlhšiu dobu je známe, že Irán napreduje s nukleárnym programom, ktorý môže zahŕňať aj výrobu jadrovej bomby. Hoci to Irán doteraz popieral, IAEA nedávno uverejnila správu, v ktorej Irán obviňuje, že už 20 rokov sa tajne venuje nukleárnym aktivitám vrátane výroby plutónia. Ak by sa Bezpečnostná rada OSN uzniesla na tom, že Iránsky jadrový program predstavuje existenčné nebezpečenstvo, mohla by na neho uvaliť sankčné opatrenia.

Názory Spojených Štátov a Európy sa však v tomto smere opäť rozchádzajú. Tentokrát ohľadom reakcie na Iránsky jadrový program. Šéf zahraničnej politiky EÚ ako vždy vyhlásil, že Irán je, čo sa týka jeho programu, "čestný" a nemal by byť odporučený Bezpečnostnej rade OSN na prípadné sankcie. Washington naopak hovorí, že Teherán musí niesť zodpovednosť za snahu vyrábať jadrové zbrane v rozpore s uzavretými dohodami. Podľa poslednej správy IAEA Irán jadrové zbrane nevyrába, ale podľa Washingtonu nie je možné tomu veriť. Minister zahraničných vecí USA Colin Powell povedal reportérom, že svet musí byť vo veci Iránskeho jadrového programu "naďalej ostražitý".

Pri nedávnej návšteve Washingtonu varoval izraelský minister obrany Šaul Mofaz, že to už nebude dlho trvať a Irán bude mať atómovú bombu. "Nato, aby sme oddialili, znemožnili alebo predišli tomu, aby Irán uskutočnil svoj jadrový program, musíme svoje snahy spojiť," povedal vo svojom prejave. Od pádu režimu Saddáma Husseina je Irán považovaný Izraelom za svojho najväčšieho nepriateľa.

Niekde sa objavil aj citát bývalého iránskeho ministra zahraničných vecí Aliho Akbara Velayatiho, v súčasnosti poradcu iránskeho najvyššieho predstaviteľa Khameneia, v ktorom hovorí, že už samotná existencia Izraelu je v rozpore s národnými záujmami Teheránu. Irán Izrael odmieta a jeho predstavitelia sa často dovoľávajú zničenia Židovského štátu. V septembri počas vojenskej prehliadky predstavila táto islamská republika šesť rakiet typu Šahab-3, ktoré boli ozdobené protiizraelskými a protiamerickými heslami ako napríklad, že Izrael treba "vymazať z mapy". Z týchto dôvodov predstavuje Irán pre Izrael existenčnú hrozbu. Má rakety, ktoré budú schopné niesť bombu, keď ju vyrobia.

Bude Izrael aj tentoraz uvažovať o "odstavení" iránskych jadrových tovární ako to bolo v prípade reaktoru Osirak v Iraku? Zatiaľ môžem vysloviť iba svoj názor, ale som presvedčený, že Izrael nebude váhať, ak pocíti, že Irán smeruje k tomu, aby skutočne zaútočil na Izrael. Izrael už upozornil, že nová iránska balistická strela predstavuje hrozbu pre celý Stredný Východ. Tieto varovné slová nezazneli bez príčiny. V deň, kedy bude treba zasiahnuť, bude Izrael môcť povedať: "My sme vás dostatočne varovali, mali ste čítať medzi riadkami."

ISTANBULOM OTRIASLI VÝBUCHY V DEŇ ŠABATU

V sobotu 15. novembra explodovali pred dvomi synagógami v Istanbule autá a spôsobili smrť najmenej 23 osôb a zranili takmer 300. Jeden útok otriasol najväčšou synagógou v meste, synagógou Neven Šalom, práve keď sa tam zhromaždili stovky veriacich na oslavu Bar Mitzvah. V chodníku zostal obrovský kráter a úzka ulička bola pokrytá troskami, spomedzi ktorých zdravotníci odnášali zakrvavené obete.

Druhý výbuch zasiahol synagógu Beth Izrael v inej časti mesta. Jej strecha sa zrútila a zasykala ulicu sutinami. Jeden očítý svedok výbuchu povedal: "Všade lietalo sklo, kusy kovu a vznikla obrovská panika." (*JPost*, 16. novembra) Šesť mŕtvych a 80 zranených boli Židia. Väčšinu obetí tvorili náhodní okoloidúci a obyvatelia susedných domov.

Ako sa dalo očakávať, za vinníka bola okamžite ozančená al-Kaida. Podľa správ novín Saudskej Arábie vydávaných v Londýne sa *Al-Kuds al-Arabi*, tj. al-Kaida dokonca priznala k zodpovednosti za výbuchy. Tieto boli údajne reakciou na informácie al-Kaidy o tom, že v synagógach sa nachádzajú piati izraelskí agenti. Turecká polícia a protiteroristické jednotky začali okamžite vypočúvať podozrivých spomedzi arabskej komunity v Istanbule. Zadržali desiatky Arabov, najmä študentov a bezpečnostné sily prehľadali aj niekoľko komerčných inštitúcií v arabskom vlastníctve. (*JPost*, 17. novembra)

18. novembra začal článok v *JPost* spájať istanbulske výbuchy s Iránom. "Sobotňajší dvojnásobný samovražedný útok na synagógy v Istanbule je prácou miestnej tureckej teroristickej jednotky s možným kontaktom na Irán, uviedli v pondelok večer tureckí vyšetrovatelia, aj keď nevylučujú aj spojitosť s al-Kaidou." Podľa *Al-Džazíry* spolupracovali útočníci Masoud Šabok a Azzad Akinji s radikálnou, ale okrajovou tureckou teroristickou skupinou. Kusy mäsa, ktoré sa našli medzi troskami, pomohli vyšetrovateľom nájsť východisko k identifikácii páchatel'ov.

Na základe DNA testov sa potvrdilo, že obaja útočníci boli tureckého pôvodu. Či boli v spojení s al-Kaidou zatiaľ nie je známe. Predpokladá sa, že "autor" tohto útoku sa skrýva v Sýrii. Pre Turecko boli tieto incidenty akýmsi budíčkom, niečo ako 11. september pre Spojené Štáty. Článok Metehana Demira uverejnený v *JPost* z 18. novembra hovorí o "mini 11. septembri" pre Turecko. Demir píše: "Po prvýkrát stojí tento národ (turecký) zoči-voči chladnej hrozbe terorizmu ako nám ho predstavuje al-Kaida." Výbuchy môžu navyše nepriamo ovplyvniť celú Európu. Demir hovorí, že "podľa vysokopostavených spravodajských zdrojov teroristickí spriaznení al-Kaidy či už menom alebo v duchu vždy považovali Turecko za bránu na rozšírenie terorizmu do Európy."

Tureckí predstavitelia už varovali svojich európskych kolegov pred takouto hrozbou. Pokiaľ ide o samotné Turecko, hovoria: "Sme plne odhodlaní bojovať a zastaviť takéto teroristické snahy v Turecku a predísť prieniku podobných krvavých útokov do Európy." Nech im Boh pomáha v ich úsilí.

NIE ĎALŠIA HUDNA!

Palestínčania sa opäť dovolávajú *hudny* a Ariel Šaron je zrejme odhodlaný im vyhovieť. Mnohí Izraelčania, ktorí sa poučili z poslednej *hudny*, sú presvedčení, že ďalšie prerušenie ukrutností iba dá teroristickým skupinám možnosť vydýchnuť si, doplniť zásoby zbraní a pripraviť sa na novú etapu súboja. "To sme tu už mali," povedal zdroj z radov IBS, ktorý si vybavuje, ako Hamas využil poslednú *hudnu* na prepašovanie obrovského množstva zbraní do Gazy.

No Ariel Šaron je akoby tlačný prijat' ďalšie z týchto zdanlivých prímerí. Riaditelia Šin Bet prednedávnom predpovedali, že ak sa čo najskôr nedôjde k nejakej dohode s Arabmi, Izraelu hrozí katastrofa. Aj dôvera Američanov v Šarona sa mierne znižuje. S ohľadom na všetky tieto skutočnosti Šaron súhlasil, že bude viesť rokovania s Qureiom, ktoré môžu vyústiť do *hudny*. Jeden žurnalista na to pohotovo reagoval, že tentokrát by sa to mohlo volať "odvar *hudny*", (*JPost*, 19. novembra) pretože Qurei má nad palestínskymi bezpečnostnými jednotkami zanedbateľnú moc a zo strany PS nebudú prehlásenia sľubujúce, že zničia teroristickú infraštruktúru. Tentokrát však bude Izrael sám podpísaný na dohode o *hudne*.

Je možné, že by nová *hudna* bola úspešná? Asi nie. Nie pokiaľ Hamas a ostatné teroristické skupiny skutočne neakceptujú právo Izraela na život v mieri a bezpečí. Ale takéto uznanie zatiaľ nie je v dohľade.

ALTERNATÍVA K ALTERNATÍVE?

V poslednom vydaní som sa krátko zmienil o tzv. Ženevskej dohode, "alternatívnom" mierovom pláne, ktorý presadzuje Josi Beilin a iní. Hoci len málokto izraelský predstaviteľ tento plán prijali, jeho zástancovia sa nemienia vzdať. Dokonca nedávno bola do každej poštovej schránky v Izraeli (aj do mojej vlastnej) doručená (židovská) kópia mierového plánu spolu s podrobnou mapou, na ktorej bolo vidieť nové geografické usporiadanie navrhované v pláne.

Ženevská dohoda by mala viesť k "ukončeniu konfliktu", k "uznaniu práva židovského národa na vlastný štát", k "prideleniu územia Izraelu s väčšinou osadníkov", mala by napomôcť "ukončenie problému s utečencami", uviesť "novú éru založenú na mieri", ponúknuť "uznanie Jeruzalemu ako hlavného mesta Izraelu" a zabezpečiť "stiahnutie Izraela zo Západného Brehu a Gazy v priebehu dva a pol rokov".

Ženevská dohoda sa však neteší podpore izraelského hlavného prúdu. Odhliadnuc o toho, že zastupuje nezávislé, mimovládne a spochybniteľné vyjednávanie so zarytým nepriateľom Izraela, má táto dohoda ešte niekoľko ďalších problémov. Po prvé, dohoda sa o palestínskom "práve návratu" vyjadruje dosť hmlisto a necháva na každú stranu, aby

sama navrhla vlastnú predstavu, koľkým utečencom a ich potomkom by malo byť dovolené vrátiť sa na izraelskú pôdu. Problematická je aj výzva na odovzdanie Chrámového vrchu do rúk PS. Ďalej treba brať do úvahy aj fakt, že Ženevská dohoda je úplný a podrobný plán, ktorý nenecháva žiadne rozhodnutia na budúce rokujúce strany a len málo priestoru na manévrovanie. To vyvoláva pocit, že je to hotová vec, ktorú je možné z hora ustanoviť bez akéhokoľvek podielu bežných ľudí.

S ohľadom na tieto problémy predstavili bývalý predseda Šin Bet Ami Ayalon a palestínsky profesor Sari Nusseibeh "alternatívu" k ženevskej "alternatíve". Presadzujú niečo, čomu dali meno mierová petícia "Hlas ľudu". Ide o krátku jednostranovú deklaráciu princípov, ktorá vyzýva k ukončeniu konfliktu a k obnoveniu hraníc z roku 1967. Izrael by bol židovským štátom a Palestínsky štát by bol demilitarizovaný. Iniciatíva Hlas ľudu obmedzuje právo návratu do budúcej Palestíny (nie na Izraelské územie) a vylučuje PS z Chrámového vrchu.

Keďže sa jedná iba o súbor princípov, necháva Hlas ľudu zvoleným predstaviteľom voľnosť dojednať podrobnosti konečného uznesenia. (Ami Ayalon "Moja alternatíva k Ženeve", *JPost*, 18. novembra) Preto má podľa svojich zástancov "demokratickejší prístup". Hlas ľudu tiež navrhuje "červenú líniu" hraníc, ktoré sú podľa samotných autorov prijateľné pre izraelský hlavný prúd. Medzi Palestínčanmi plán predbežne podporuje okolo 60 000 ľudí, čo svedčí o tom, že aj na tejto strane sú mnohí, ktorí chcú mier a túžia po pláne, ktorý by mal predpoklady na úspech. Otázne je teraz len to, koľko ľudí sa postaví za iniciatívu v Izraeli.

SPRÁVY Z ARCHEOLÓGIE

Archeológia niekedy pomáha protirečenia vyriešiť a inokedy ich spôsobuje. Posledný objav starovekej židovskej dediny v severnej časti Jeruzalema jednoznačne hovorí o tom, že židovský národ sídlil na území Izraela a dúfajme, že pomôže vyriešiť spor s Palestínčanmi o to, či Židia obývali Jeruzalem pred dvetisíc rokmi. Archeológovia odhadujú, že dedina bola postavená rokoch 60-70 n.l. a opustená asi o 70 rokov neskôr, čo by bolo v čase Bar Kokhbanovej vzbury (132 – 135). Štýl, v ktorom sú domy postavené ako aj artefakty a ďalšie veci naznačujú, že išlo o židovskú usadlosť.

Inak to bolo s tzv. "Jakubovou urnou", ktorá spôsobila vážne spory. Pred niekoľkými mesiacmi som predpovedal, že aj napriek negatívnym "nálezom" Izraelskej rady pre starožitnosti (IRS), budú spory okolo urny – alebo nádoby na pochovávanie kostí – pokračovať. V poslednom vydaní Biblickej archeologickej revue (BAR) svetoznámy paleontológ Andre Lemaire (zo Sorbonny) obhajuje svoju pôvodnú "obhajobu" pravosti nápisu na nádobe. Podľa Lemairea má "Záverečná správa poverencov", ktorú vydalo IRS, závažné nedostatky.

Zdá sa, že výroky poverencov IRS, v ktorých odmietali uznať pravosť nápisu na urne,

sú plné nezodpovedaných otázok, protichodných záverov, špekulácií a vyhlásení nehodných odborníkov, ktoré majú len malú alebo žiadnu oporu v dôkazoch. Správa IRS v podstate pozostávala z nezávislých vyhlásení viacerých odborníkov a nedospela k úplne jednotnému záveru okrem istoty, že nápis je falošný. Vo svojich vyjadreniach niektorí z nich pripustili v niektorých oblastiach svoju nekompetentnosť a iní zase priznali, že vychádzajú skôr z výrokov ostatných odborníkov než zo svojich vlastných záverov.

Existuje tiež silné podozrenie, že poverenci boli úmyselne vybratí – teda, že riaditeľ požiadal o napísanie vyhlásenia tých členov, o ktorých sa už predtým vedelo, že sú proti pravosti urny. To nie je veľmi vedecký spôsob určovania hodnovernosti nápisu a v tomto prípade je preto zrejmé, že spor bude pokračovať.

"Hospodine, ty nám spôsobíš pokoj, lebo i všetky naše skutky si ty vykonal za nás." (Iz. 26:12)

"Pôsobí pokoj na svojich výsostiach." (Jób 25:2b)

Lonnie C. Mings
Jeruzalem

„Na твоjich múroch, Jeruzaleme, ustanovím strážcov, ktorí po celý deň a po celú noc nebudú nikdy mlčať. Vy tedy, ktorí pripomínate Hospodina, nemajte pokoja!“ (Iz. 62:6)

MÚR MODLITIEB

LIST MODLITEBNÉHO STRÁŽCU

November 2003 / Chesvan 5764

Vrážanie klinu

“Aj to vieš, čo mi urobil[a]..., čo urobil[a]... veliteľom vojsk izraelských... a krv, určenú na boj, preliat[a] v mieri; poškvŕnil[a] bojovou krvou opasok na svojich bedrách a obuv na svojich nohách.” (1 Kráľ. 2:5)

Bombový útok v sobotu 4. októbra popoludní v reštaurácii Maxim v Haife, pri ktorom spolu zahynulo množstvo Arabov i Židov, mohol mať len jeden zámer: vraženie klinu medzi tých Židov a Arabov v Haife, ktorí sa v minulosti naučili milovať a vážiť si jedni druhých. Ťažko si inak vysvetliť, prečo by sa advokátska praktikantka Hanadi Jaradat odpálila a zabila množstvo svojich vlastných ľudí. Ešte ťažšie je porozumieť jej motívom, keď si človek vybaví, že radosti moslimského raja patria hlavne mužom, kým ženám nie je toho veľa sľúbeného. Mohamed v podstate povedal, že v pekle budú prevažne ženy, takže táto mladá žena mohla mať pochybnosti o tom, kam sa dostane po smrti. Takúto situáciu možno vysvetliť len silnou nenávisťou k Židom, ktorá ovláda islamských radikálov a do svojho víru vtiahla dokonca aj inak nevinných ľudí. (Je možné, že mala osobný dôvod na pomstu, ale jej “sekundanti” mali pravdepodobne iné motívy.) Modlime sa za Božie vedenie a múdrosť pre Jeho ľud – židovský ako aj nežidovský.

IZRAELČANIA VYČERPANÍ Z BOJA

“Z tej duše sa mi spríkril život, dám voľný priebeh svojmu žiaľu... Prehovorím v zatrpknosti duše.” (Jób 10:1)

- **Proste Boha**, aby si Židia, nech sú kdekoľvek, cez nepokoj súčasných udalostí uvedomili, že pokoj, úľava a záchrana nie je nikde inde, len v *Nom*.

Niet o tom pochyb: Izraelčania sú čím ďalej viac unavení a majú dosť *Intifády* a katastrofy, ktorú v ich životoch spôsobila počas uplynulých troch rokov. Mnohí sa stali cynickými do takej miery, že už neveria, že ich deti majú v Izraeli budúcnosť. Týždeň čo týždeň, mesiac čo mesiac, rok čo rok – takmer neustále výbuchy, strieľanie a bodania

zanechali stovky Izraelčanov mŕtvych a viac ako tisíc zranených, a každá z týchto vecí si skôr alebo neskôr berie svoje obeť. To spôsobuje, že Izraelčania sú otvorení a náchylní k akémukoľvek mierovému plánu, pokiaľ sľubuje úľavu z biedy. Momentálne sa nezdá, že by mal “Ženevský súhlas” Jossiho Beilina veľkú podporu, ale – kto vie? Izraelčania sa môžu zhromaždiť na zvuk jeho sirény. Znepokojujúcejšie je nebezpečenstvo, že keď sa na scéne nakoniec zjaví Človek neprávosti ponúkajúci “mier v našich časoch”, mnohí Izraelčania podľahnú jeho čaru.

- **Modlite sa**, aby Boh dal svojmu ľudu novú silu, aby nielen obstáli *proti* úkladom nepriateľov, ale aby stáli *za* Boha Izraela a Jeho vôľu pre ich životy.

“Keď chodím v súžení, Ty ma obživuješ, vystieraš ruku proti hnevu mojich nepriateľov a Tvoja pravica ma zachraňuje.” (Ž. 138:7)

PLOT A ODSÚDENIE

“Krajina, ktorá bola spustošená, stala sa záhradou Éden a zrúcané, spustošené a zbúrané mestá sú opevnené a obývané.” (Ez. 36:35)

- **Žiadajte Boha**, aby sa postaral o to, že bezpečnostné oplotenie bude slúžiť svojmu účelu – na ochranu životov Izraelčanov – ale ešte viac na posúrenie dňa, keď táto zábrana už nebude potrebná, keď Mesiáš prinesie skutočný mier.

Valné zhromaždenie OSN odhlasovalo 21. októbra požiadavku, pomerom 144 ku 4 (12 sa zdržali), aby Izrael zastavil výstavbu bezpečnostného plotu. Rezolúcia OSN vyzýva Izrael, aby zrušil stavbu múru vrátane časti okolo východného Jeruzalema, ktorá je podľa nich odklonom od Zelenej hranice z roku 1949 a “v rozpore s príslušnými ustanoveniami medzinárodného práva”. Aj keď táto rezolúcia bola oveľa miernejšia ako tá, ktorú palestínska delegácia spočiatku predložila – a zahŕňala aj odsúdenie teroristických útokov – naďalej niet pochýb o predsavzatiach OSN prinútiť Izrael, aby oplotenie zbúral. Samotné USA sa vyjadrilo, že proti múru ako takému nemá žiadne námietky, ale nepraje si, aby zasahoval na palestínske územie a vytváral nové “územné okolnosti”, ktoré dávajú Palestínčanom príležitosť sťažovať sa na “privlastňovanie zeme”. Izrael sa rozhodne nachádza medzi diablom a ťažkým rozporením. Palestínčania v podstate hovoria: “Nenávidíme vás.” Izrael hovorí: “V poriadku, oddelíme sa. Ale keď začali stavať múr, aby oddeľoval dve spoločnosti, po celej zemi počuť dvíhajúci sa výbuch protestov.

- **Prihovárajte sa** aj za nevinných Palestínčanov, ktorých životy zničí fanatizmus radikálov, ktorí sú medzi nimi.

“Keď sa... dopočul, že staviame hradby, vzplanul hnevom a veľmi ho to mrzelo. Posmieval sa Židom... dovoľia im to?... Dokončia to za deň?” (Neh. 3:33-34)

ATÓMOVÍ SUSEDIA

“Nijaká zbraň, zhotovená proti tebe nebude úspešná. Každý jazyk, ktorý sa zdvihne proti tebe k súdному výroku, ty zatratíš...” (Iz. 54:17)

- **Žiadajte Boha**, aby hromadenie impulzov na získavanie a rozmiestňovanie

atómových zbraní v islamských krajinách nebolo nič platné.

Nie je tajomstvom, že Irán energicky napreduje vo svojom nukleárnom programe, s nádejou, že bude prvým islamským národom po Pakistane, ktorý vyvinie bombu. V čase písania týchto správ Irán ohlasoval otvorenosť a “úplný prístup” svojho nukleárneho programu. Snáď preto, že vie, že Izrael má alternatívny plán ako vyradiť ich reaktor, ak to bude považovať za nevyhnutné. 22. októbra vyšla správa, že Saudská Arábia požiadala o atómové hlavice z Pakistanu na vybavenie svojich rakiet. Zdá sa, že čiastočne je to reakcia na americké rozhodnutie stiahnuť vojenské jednotky zo saudského územia. Nedávno bolo oznámené, že Egypt ponavštevoval všetky islamské štáty, aby si obstaral nukleárne zbrane. Vyzerá to teda, akoby sa šiel celý Blízky východ zmeniť na atómovú oblasť. To nevytvára priestor pre mier, ba ani len na prežitie. Len Mesiáš môže zvrátiť nukleárnu horúčku, ktorá, ako sa zdá, v posledných dňoch a mesiacoch zachvátila vodcov na Blízkom východe.

- **Volajte k Bohu**, aby urýchlil príchod Jeho Mesiáša späť na zem – podľa svojho plánu a dokonalého načasovania.

“...a vám sužovaným spolu s nami (odplatil) odpočinitím, keď sa s anjelmi svojej moci v plameni ohňa zjaví Pán Ježiš z neba stretať tých, čo nezajú Boha...” (2. Tes. 1:7-8)

ODÍDE ARAFAT TÍŠKO DO NOCI?

“Vlož svoj meč na jeho miesto! Lebo všetci, ktorí berú meč, mečom zahynú.” (Mat. 26:52)

- **Žiadajte Boha**, nech naloží s týmto mužom tak, ako to On považuje za správne a nech dá Izraelčanom medzitým múdrosť, aby videli, čo sa môžu naučiť z toho, keď musia žiť s týmto strojom terorizmu.

V poslednom čase prišli rozličné správy o Arafatovom zdravotnom stave, niektoré tvrdili, že mal srdcový infarkt, kým iné hovorili o rakovine žalúdka. “Oficiálne” bolo povedané, že má žlčové kamene a musí ísť na operáciu. Jemu však povedali, že je vo “výbornom zdravotnom stave”. Niet však pochyb, že tento vodca speje k svojim posledným rokom, ak nie mesiacom. Pred niekoľkými týždňami rozhodla izraelská vláda o jeho “odstránení”, následne rozhodla, že nie a potom opäť rozhodla, že to urobí. Momentálne ministerský predseda Ariel Šaron hovorí, že Arafat musí odísť. Vládni činitelia sa nádejali, že zomrie prirodzenou smrťou, ale nevyzerá byť veľmi pripravený sa im takto zaviazat'. Kým je tento človek pri palestínskom kormidle, nemôžu sa však uskutočniť žiadne efektívne rokovania či pokrok smerom k mieru. Zdá sa, že izraelská vláda sa obáva proti nemu zasiahnuť, pretože ich vlastná skupina expertov vyšla s krajne hrôzostrašnými scenármi, ku ktorým patrí aj prílev Palestínčanov putujúcich smerom k Jeruzalemu, ktorí ničia všetko, čo im príde do cesty. Izrael sa teraz zrejme domnieva, že Palestína s Arafatom je menej desivá ako keby bola bez neho.

- **Úpenlivo proste Boha**, aby dal izraelským veriacim silu modliť sa za Božiu milosť nad týmto nepriateľom Siona.

“...modlite sa za [svojich nepriateľov], aby ste boli synmi svojho Otca, ktorý je v nebesiach...” (Mat. 5:44-45)

AMERIČANIA NIE SÚ NEDOTKNUTEĽNÍ

“...hrôza a pasca nám bola údelom, spustnutie a skaza. Z očí mi tečú potoky vód...” (Plač 3:47-48)

- **Modlite sa**, aby nám všetkým v tejto časti sveta, ktorou sa premávajú teroristi, Boh pomohol chodiť v našom každodennom živote v múdrosti a bdelosti.

Izraelská vojna proti terorizmu je v mnohých ohľadoch americkou vojnou. Američania sú na tej istej lodi z dvoch dôvodov: zdieľame základné hodnoty Izraela a tiež bojujeme s islamským terorizmom. Hoci Hamas, Islamský džihád a ďalší prehlásili, že bojujú len proti Izraelu – a nie proti Amerike – je to v rozpore s faktami. Arafat nepochybne mieril na Američanov niekoľkokrát, a len nedávno boli traja Američania zabití a štvorica vážne zranená pri bombovom útoku pri ceste v Gaze – počas humanitárnej misie Američanov, ktorí robili interview s niekoľkými arabskými kandidátmi na Fulbrightovo štipendium! Dúfajme, že títo ľudia nezomreli nadarmo, ale že ich smrť otvorí Američanom oči, aby videli kritickú situáciu, ktorej Izrael čelí, a že dodatočne prinesie od tohto západného spojencu súcit a podporu.

- **Pozdvihujte** pred Boha všetkých tých, čo sú v súčasnosti zainteresovaní v misiách na územiach, kde môžu číhať teroristi.
- **Proste**, aby rodiny a priatelia mladých ľudí, ktorí zahynuli v Gaze, našli potešenie.

“Ja som vzkriesenie a život, - kto verí vo mňa, bude žiť, aj keď by umrel..”.
(Ján. 11:25)

*V Mesiášovom mene,
Lonnie C. Mings*

LIST MODLITEBNÉHO STRÁŽCU

December 2003 / Kislev 5764

Najväčšia hrozba

“...tvoje slová boli vyslyšané a ja som prišiel práve kvôli tvojim slovám. Ale knieža perzského kráľovstva stálo naproti mne dvadsaťjeden dní...” (Dan. 10:12-13)

Už je to oficiálne: Irán (Perzia) je pre Izrael najväčšou existenčnou hrozbou. Nie je to len pokus o silné slová. “Existenčná” v tomto prípade znamená, že iránsky nukleárny program nie je vzdialenou teoretickou hrozbou, ale pre Izraelčanov a v skutočnosti pre všetkých, ktorí žijú v novej nukleárnej oblasti, je súčasným, reálnym nebezpečenstvom. V minulom čísle sme písali o snahe Saudskej Arábie získať nukleárne zbrane z Pakistanu. Mossad tvrdí, že Irán je na hranici odhalenia nukleárnych zbraní ako aj spôsobu ich dopravy na izraelskú pôdu. O “otázke neodvratnosti” sa diskutovalo niekoľkokrát a v tejto súvislosti sa hovorí o roku 2004, 2005 a pod., ale faktom zostáva, že zatiaľ čo experti sa hádajú, skutočné nebezpečenstvo sa rýchlo približuje. Aj keď sa zdá, že nikto s istotou nevie, ako iránsky program napreduje, sú tu obavy, že jedného dňa, a to čoskoro, by Irán mohol náhle zvoláť: “Mat!”, na čo by Izrael mohol odpovedať jedine niečím ako MAD (mutual assured destruction - zaručené obojstranné zničenie), čo je stav, kvôli ktorému sa Spojené štáty a Rusko roky zdržiavali odpálenia svojich rakiet jeden na druhého.

- **Modlime sa**, aby Boh zadržal toto nukleárne šialenstvo – aspoň pokým celý židovský národ nenájde svojho Mesiáša.

PRICHÁDZA ZMÄTOK?

“Otvorila studnicu priepasti a vystúpil zo studnice dym... i zاتمelo sa slnce a vzduch od dymu studnice. Z toho dymu vyšli kobylky... a dostali moc, akú majú zemské škorpióny.” (Zj. 9:2-3)

- **Proste Boha**, nech všade posilňuje svoj ľud, aby mal odvahu čeliť ťažkým dňom, ktoré sú pred ním.

Bombové útoky na synagógy v Turecku, zabití židia i pohania; banky a konzuláty vyhodené do vzduchu, strata ďalších nevinných životov vrátane britského generálneho konzula; zavreté konzuláty; sprísnená bezpečnosť v hongknských bankách; výbuchy bômb v Saudskej Arábii – zdá sa, že to všetko nasvedčuje rozšíreniu zmätku v nasledujúcich dňoch. Toto všetko páchajú teroristi a nie je náhoda, že väčšina z nich sú moslimovia, pre ktorých je nenávisť k Židom príznačná. Ak teraz spejeme do doby svetového chaosu, ktorý prináša terorizmus, tak je isté, že Izrael bude v ohnisku tejto metelice.

- **Modlite sa**, nech Boh použije tieto ťažké časy a privedie židovský národ bližšie k svojmu srdcu a bližšie k svojmu zámeru pre ich životy.

BOLI TO LEN CHLAPCI

“...sa opýtal: Prečo plačeš? Odvetil: Preto, že viem, čo všetko zlého vykonáš Izraelcom... ich mládencov pobiješ mečom...” (2 Král. 8:12)

- **Modlite sa** za mladých izraelských mužov a ženy, ktorí slúžia na hraniciach.
- **Žiadajte Boha**, nech ich “otuzí” a urobí bdelymi pred nepriateľom, ktorý nepozná zľutovanie.

Človek sa niekedy pozastaví nad nevinnosťou a zraniteľnosťou mladých mužov a žien, ktorí slúžia na kontrolných stanovištiach a snažia sa udržať pokoj na teritóriách. Kde je to kedysi zdatné, sebaisté, takmer neporaziteľné izraelské vojsko, pred ktorým sa arabské armády triasli? Chce im Boh ukázať, že bezpečnosť nenájdu nikde inde, len keď Mu budú dôverovať? Nie je to po prvýkrát, čo sa také niečo stalo: palestínsky terorista podíde ku skupinke vojakov, dvoch z nich chladne zabije, privolá taxík a odvezie sa preč, zatiaľ čo tam 7 zostávajúcich vojakov stojí s otvorenými ústami. Tento incident sa stal 18. novembra o 6:00 hod. ráno pri kontrolnom stanovišti na betlehemskej podzemnej ceste. IBS si práve kladie vážne otázky, medzi iným: ako mohlo deväť vojakov nechať jedného osamoteného strelca zabiť dvoch ich druhov a dostať sa preč bez jediného škranbanca? Žiaľ, jeden z mladíkov bol zastrelený vo chvíli, keď telefonoval so svojou matkou. Počul som, ako povedala: “Bol ešte len chlapec. Ako sa to mohlo stať?”

- **Úpenlivo proste Boha**, nech dá potešenie do srdc smútiacich rodičov, ktorí vidia zabíjať svoje deti v ďalšej fáze tejto nezmyselnej vojny.

“...Hospodin ma pomazal... zaviazať rany tým, ktorí sú skrúšeného srdca... potešíť všetkých smútiacich... Siona...” (Iz. 61:1-3)

OHEŇ SA ROZPALUJE

“[Hospodin] má oheň na Sione a pec v Jeruzaleme.” (Iz. 31:9)

- **Modlite sa** za izraelského premiéra Ariela Šarona pri jeho každodennej práci. Hoci niekedy sa Šaron zdá byť pokojný a istý, v skutočnosti po tieto dni prežíva veľké napätia. Zo všetkých strán sa totiž naňho a na jeho vládu zosilňuje tlak. Jednak sa na celom svete dostáva do pohybu antisemitizmus. Od Ahmeda Mahathira v Malajzii po Mikisa Theodorakisa v Grécku začína byť hlas antisemitov silnejší a prenikavejší. Okrem toho je Izrael tlačенý svojimi “priateľmi” k tomu, aby zastavil výstavbu osád, odstránil provizórne obydlia a súhlasil s ďalšou *hudnou* zo strany zákretných palestínskych radikálov. Zásluhou Ruska sa teraz Cestovná mapa dostala na medzinárodnú úroveň; a to jej oficiálnym schválením Bezpečnostnou radou OSN 19. novembra. Cestovná mapa nie je už teda len lokálnym “predmetom rozhovorov”, ale oficiálnou rezolúciou OSN, ktorou môžu tlačiť na Izrael bez ohľadu na to, či s tým súhlasí alebo nie. Všetko toto spôsobuje Arielovi Šaronovi a jeho vláde

obrovské znásobenie stresov. Ak je v Jeruzaleme Hospodinov oheň, práve sa ešte viac rozpálil.

- **Proste Boha**, nech privedie premiéra Šarona k tomu, aby “dúfal v Hospodina celým svojím srdcom a nespoliehal sa na svoju rozumnosť...” (Pr. 3:5-6).
- **Pozdvihujte** židovských vodcov na celom svete, aby v týchto temných časoch, ktoré sa v istom zmysle podobajú rokom predchádzajúcim rok 1939, opravdivo hľadali Pána.

“Ty, Hospodine, Bože môj... Ja som však mladý človek, neviem vychádzať ani vchádzať... Daj svojmu sluhovi poslušné srdce, aby spravoval Tvoj ľud...” (1 Kráľ. 3:7,9)

BUDÚ EŠTE PRICHÁDZAŤ?

“...a poputujú mnohé kmene a povedia: Pod’te, vystúpme na vrch Hospodinov k domu Boha Jákobovho.” (Iz. 2:3)

- **Modlite sa**, aby napriek nebezpečenstvám a nedávne incidentu na Eilate turizmus pokračoval a rozmáhal sa.

V minulosti sa to zopárkrát stalo, ale turisti a návštevníci boli zväčša nedotknuteľní – čiže mimo dosahu teroristov – a Izrael mohli navštíviť bez obáv zo zranenia alebo smrti. Ale 18. novembra osamotený jordánsky strelec – vodič nákladiaku, v ktorom často cez tento prechod prevážal dobytok – nečakane vytiahol z prikrývky pušku a spustil paľbu na katolíckych turistov z Ekvádoru, ktorí prechádzali cez hraničný priechod v Eilate do Izraela. Až do tohto momentu bolo stredisko v Eilate počas trojročnej intifády al-Aksa nedotknuté. Teraz je tento pokoj odrazu narušený, jeden turista mŕtvy a najmenej päť ďalších je zranených. Incident spôsobil znepokojenie ako v Jordánsku, tak v Izraeli a pochopiteľne si kladú otázku: Budú návštevníci naďalej prichádzať? Aharon Dekel, predseda Združenia hotelov v Eilate, vyjadril obavu, že turizmus tým môže byť dotknutý.

- **Proste Boha**, nech dá pútnikom smelosť, aby ich duch a srdce sa ako Dávidovo radovalo a spievalo pri “vystupovaní” do Jeruzalema.

“Radoval som sa, keď mi hovorili: Pod’me do domu Hospodinovho! Zastavili sa naše nohy v твоjich bránach, Jeruzalem.” (Ž. 122:1-2)

TREBA VIAC DAŽĎA

- **Ďakujte Bohu** za nedávne skoré dažde, zvlášť preto, že v Galilei boli pomerne výdatné.

Kinneret je našťastie na začiatku zimného obdobia v omnoho lepšom stave (približne o 3,5 m vyšší) ako bol minulý rok o tomto čase. Niektoré dažde začiatkom novembra spôsobili prítok sladkých vôd do jazera, ale práve v čase písania tohto listu sme mali desaťdňové suché obdobie. Musíme sa modliť, aby prišli výdatné, rozsiahle dažde, aby tak ako za dní Ezdráša, ľudia museli hľadať úkryt pred "lejacom" (Ezd. 10:9).

- **Proste Boha**, nech otvorí okná nebies a bohato vyleje vlahu, aby zem mohla vyklíčiť a zazelenat' sa, aby mohla vyrásť úroda, a aby boli rozveselené srdcia ľudu.

"Spievajte vd'aku Hospodinu..., ktorý oblakmi zahaľuje nebesá a pripravuje dážď, rásť dáva tráve po vrchoch." (Ž. 147:7-8)

*V Mesiášovom mene,
Lonnie C. Mings*

Projekt MÚR MODLITIEB organizuje medzinárodná organizácia

Kresťanskí priatelia Izraela (CFI) so sídlom v Jeruzaleme:

CFI, P.O.Box 1813, Jerusalem 910 15, ISRAEL

E-mail: cfi@cfijerusalem.org; www.cfijerusalem.org

Na Slovensku a v Českej republike zabezpečuje tento projekt občianske združenie Chevra.

40 dôležitých faktov z histórie Izraela

Fakt # 30

Arabi odmietli plán OSN o rozdelení a neprijali svoj podiel zeme. Namiesto toho päť arabských armád (Egypt, Sýria, Zajordánsko, Libanon a Irak) okamžite napadlo Izrael a mysleli si, že Izraelcov zmetú do mora.

15. mája 1948 povedal Azzam Paša, generálny tajomník Arabskej ligy, v Káhire: “Toto bude vojna vyhladzovania a dôležitého masakru, o ktorom sa bude hovoriť ako o mongolskom masakri a o križiackych výpravách.”

Jeho slová našťastie neboli prorocké a Izrael si nielenže zachoval to, čo mu OSN dala, ale dokonca aj trochu viac. Oblasť určené pre arabský štát v Palestíne boli okupované inými arabskými krajinami: Západný breh (rieky Jordán) Jordánskom a Pásmo Gazy Egyptom.

Po ustanovení Izraelského štátu sa začali židovskí utečenci druhej svetovej vojny a z moslimských krajín Stredného východu hrnúť späť. V rokoch 1948-1972 prišlo do Izraela vyše 1 400 000 prisťahovalcov. Všetkých bolo potrebné usadiť, vyučiť, museli navštevovať hodiny hebrejského jazyka a mnoho z nich potrebovalo zdravotnú starostlivosť. Cena toho všetkého došla na plecá Izraelcov a celosvetovej židovskej komunity.

Pre palestínskych Arabov zo západnej Palestíny znamenalo ich odmietnutie Plánu rozdelenia z r. 1947 a ich voľba vojny to, že stratili prvú z mnohých šancí na získanie národného domova – bola to strata kvôli ich taktike “všetko alebo nič.”

Mapka 4. OSN predstavila rozdelenie oblasti na arabský štát a židovský štát, pričom Jeruzalem sa mal stať medzinárodnou zónou. Palestínski Židia, túžiaci po nezávislosti, boli ochotní prijať kompromis – rozdelenie. Ale Arabi plán OSN bojkotovali.

Známy izraelský diplomat Abba Eban často vyhlasoval, že "Palestínčania nikdy nepremeškali šancu premeškať šancu."

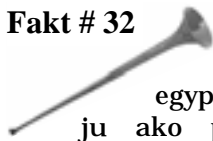
Arabi tejto oblasti sa tiež stali utečencami, keď boli arabskými vodcami, ktorí mienili "zatlačiť Židov do mora," povzbudení k tomu, aby opustili toto územie. Avšak Židia, aj keď v omnoho nižšom počte, s omnoho menšou výzbrojou, neboli zatlačení do mora a dokonca pridali územie k tomu, čo im bolo pôvodne pridelené.

Utečenci vznikli na oboch stranách. Avšak odohrala sa výmena populácií. Počet Arabov, ktorí opustili Izrael, sa náhodou zhodoval s počtom Židov, ktorí boli vyhnaní z arabských krajín. Tiež sa odohrala nie celkom rovná výmena vlastníctva medzi Židmi Stredného východu a Arabmi. Židia, ktorí utiekli z arabských krajín, kde žili viac ako 2 500 rokov, za sebou zanechali omnoho väčší majetok ako tí Arabi, ktorí opustili Izrael. Majetok Židov, ktorý Arabi skonfiškovali v Iraku, Sýrii, Líbii a Egypte, viac než nahradil to, čo Arabi požadovali ako kompenzáciu od Izraela.

Po vojne, vo vyjednávaniach Zmluvy o prímerí v r. 1949, Arabi, keďže prehrali, teraz už trvali na tom, aby Izrael prijal línie rozdelenia z r. 1947 ako hranice, ešte pred začatím vyjednávania. Vlastne to, čo požadovali po svojej prehre bolo to, čo mohli mať pred svojím útokom, a to bez jediného výstrelu! Cieľom tejto deklarácie bolo pre Arabov to, aby sa javili ako obhajcovia OSN a jej rezolúcií a aby zobrazili Izrael ako ich porušovateľa. Opak bol pravdou.

Tento model vytvoril novelizovaný koncept, ktorý Arabi používajú do dnešného dňa: doktrínu vojnu limitovaného záväzku. Podľa tejto teórie môže útočník odmietnuť dohodu o kompromise a môže hazardovať s vojnou, aby vyhral všetko, s pohodlným poznaním toho, že dokonca aj keď prehrá, môže trvať na znovuoobnovení pôvodného kompromisu a robiť si nároky na práva, ktoré z neho vyplývajú. Toto bol model každej vojny v r. 1948, 1956, 1973, 1982 a dokonca aj v dnešných vyhláseniach Jásira Arafata, hlavy Palestínskej autority.

Fakt # 32

 Organizácia pre oslobodenie Palestíny bola založená v máji 1964 Arabskou ligou a bola presadzovaná egyptským prezidentom Gamalom Abdulom Nasserom. Videl ju ako prostriedok na napredovanie egyptských cieľov pre zjednotenie arabského sveta pod egyptskou vládou, čím zhromažďoval arabské štáty pod zámienkou zničenia Izraela. Od r. 1969 je na čele OOP Jásir Arafat, spoluzakladateľ frakcie Fatah.

Zmluva OOP požadovala zničenie Izraela ako aj Jordánska,

zabranie celého Britského mandátu ako aj palestínskeho štátu. Palestínska autorita spravovala územie a obyvateľov na Západnom brehu a v Gaze, odkedy boli navrátené Izraelom ako súčasť mierového procesu. Arafat žije v Gaze od r. 1994.

Napriek tomu, že OOP/PA vyhlasuje, že uznáva právo Izraela na existenciu a snaží sa o založenie štátu len v Gaze a na Západnom brehu, jej oficiálne vyhlásenia prezrádzajú ich skutočné ciele. Vyhlásenie, ktoré nesie ich oficiálny emblém, zobrazuje všetku zem na západ od rieky Jordán vrátane celého Izraela.

Emblém Organizácie pre oslobodenie Palestíny (OOP).

Nesmieme zabudnúť na to, že OOP bola založená pred šesťdňovou vojnou v r. 1967, keď Izrael získal od jordánskej a egyptskej suverenity Západný breh a Gazu. Preto znejú Arafatove snahy o získanie iba tohto malého územia z jeho celkovej vízie celého Izraela a Jordánska prázdno. Arabi mali toto územie pred r. 1967 a táto organizácia bola založená so skutočným zámerom o porazenie celého Izraela pre islam a arabský svet.

Posledná poznámka ohľadom Palestíny: Palestína nikdy nebola suverénnym štátom (arabským či židovským), ktorý upadol do vojny a preto musí byť znovu ustanovený pre skupinu národov. To, čo žiadajú palestínski Arabi, by bolo vytvorenie úplne novej národnej entity, ktorá predtým nikdy neexistovala. Palestína je oblastné pomenovanie, ktoré bolo tejto oblasti vnútené rímskym cisárom Hadriánom, ktorý tam prišiel, aby potlačil druhé židovské povstanie v r. 135 n. l..

Výber faktov z brožúrky „40 dôležitých faktov z histórie Izraela“. Autorom tejto publikácie je Clarence H. Wagner, prezident medzinárodnej organizácie Mosty pokoja (Bridges for Peace) so sídlom v Jeruzaleme.

SIEDMY ROČNÍK

KONFERENCIE...

"...som Izraelovi
Otcou..."

...SA USKUTOČNILA
14. -17. AUGUSTA 2003
V ŽILINE.

**Ponúkame vám audio
záznam z jednotlivých
prednášok formou
audio pásovk alebo CD.**

CD- MP3

Pre tých, ktorí majú
MP3 prehrávač ponúkame
záznam z celej konferencie
na jednom CD.

CD-(MP3) za 240,- Sk

Kazeta č.1 Stanislaw Gawel

„...som Izraelovi Otcem...“

Kazeta č.2 Ron Cantrell

Posledné trúbenie Šofaru

Kazeta č.3 Randy Ludeman

Iz. 42:6 – čo to znamená „...svetlo národom...“

Kazeta č.4 Ron Cantrell

Ktorého Boha poznáme ako Otca

Kazeta č.5 Randy Ludeman

Gal. 3:17 – Čo nemôže byť nezneplatnené

Kazeta č.6 Ron Cantrell

Zachariáš a Izraelský Otec

Kazeta č.7 Chevra tím

Prezentácia pomoci židom v diaspóre

Kazeta č.8 Randy Ludeman

Jakub 1:17 – ach, znova to „svetlo“

Kazeta č.9 Stanislaw Gawel

Ján 4:31-34 – Vzťah Ježiša k Otcovi je vzorom pre Jeho učeníkov aj dnes

Cena jednej kazety je **60,- Sk** (+ poštovné a balné)

Pri zakúpení celej sady audio pásov
(9 kaziet) vám ponúkame zľavu 60,- Sk.
Spolu zaplatíte **480,- Sk.**

ISRAEL VISION UVÁDZA

Fakt alebo ilúzia?
STREDOVÝCHODNÁ MEDIÁLNA ANALÝZA

***Ponúkame
a zároveň
doporučujeme
video pásku***

(30 min)

cena so zľavou

170,- Sk

(130,- Kč)

FAKT ALEBO ILÚZIA?

V tomto televíznom programe objavíte fakty pred ilúziou, ktorú Jásir Arafat prezentoval svetovým médiám. K arabskému svetu jeho odkaz volá po nenávisti, násilí, podceňovaní a terorizme, zatiaľ čo v tom istom čase po anglicky rozpráva slová pokoja a zmierenia cez svojich tlačových a televíznych hovorcov.

Toto video odhaľuje neustály zápas, ktorý Izrael musel vynaložiť v mediálnom boji proti negatívnej svetovej mienke počas posledných niekoľkých dekád kvôli Arafatovej politickej propagande

Pre Slovenskú republiku:
Chevra, Hollého 40 , 010 01 Žilina
Banka: ČSOB, a.s., Legionárska 1,
012 22 Žilina
č.ú.: 107656253/7500 (SKK)

Pre Českú republiku:
Chevra, Smetanova 523, 739 61 Třinec
Banka: ČSOB, a.s., Lidická 1264,
739 61 Třinec
č.ú.: 180773659/0300 (CZK)

Tel./ Fax: +421-41-56 40 536

E-mail: chevra@chevra.sk, WEB: www.chevra.sk